

Mikä meihin on mennyt?

Esitellessään näkijästä kertovaa tv-ohjelmaa maakuntalehden toimittaja kirjoittaa, että ”järkevä ihminen ei voi uskoa tällaiseen” ja vakuuttelee omaa järkevyyttään. Kun ns. valtalehti tekee artikkelin vaihtoehtohoidoista, toimittaja muistaa korostaa, että kyse on uskumuksesta eikä vaikutuksia ole lääketieteellisesti todistettu. Kaikkein kalkkeutuneimmatkin lehdet ovat silloin tällöin tekevinään asiallisia artikkeleita esimerkiksi luontaisterapioista, luonnonsuojelusta tai eläinten oikeuksista, mutta aina jutun yhteyteen muistetaan lisätä jotain negatiivista; kenties lisäykset tekee päätoimittaja, joka on sitoutunut ajamaan lehden taustavoimien näkemyksiä.

On surullista, että tiedonvälityksen tärkeimmät kanavat ovat niin yksipuolisessa ohjauksessa, että se tuntuu suorastaan vaaralliselta. Yhteiskuntamme on toisaalta korostavinaan moniarvoisuutta ja suvaitsevaisuutta, mikä kuitenkin päivittäin osoittautuu paikkansapitämättömäksi. Suurin osa ihmisistä haluaisi elää sisäisen oikeustajunsa mukaan, mutta päättäjät ja tiedotusvälineet liian usein vieroksuvat ja loukkaavat heitä.

* * *

Nykymaailmassa on tullut tavaksi ratkaista asiat älyn avulla. Kaikki muut kriteerit, kuten ”omantunnon mukaan” tai ”sydämen ääntä kuunnellen” on sysätty sivuun käytännön elämästä. Mutta rationaalinen äly on tuhoavaa erotellessaan kaiken osiin ja tarkastellessaan asioita mustavalkoisesti. Se on omiaan synnyttämään ristiriitoja – sisäisiä ja ulkoisia.

Ei ole realistista käyttää pelkästään taloudellisia tai aineellisia kriteereitä valtavirrasta hie-man poikkeavien asioiden tarkasteluun, koska tunteet ja henkisyys ovat täysin normaaleja lähes kaikille ihmisille. Jos emme voi järjelle selittää kaikkia elämän todellisuuteen sisältyviä asioita, ei niitä pitäisi puutteellisen tiedon takia selittää sivuunkaan.

Se, että osa talouden ja politiikan päättäjistä elää vain rahan ja aistien järkipäisessä harhassa, ei saa estää kulttuuriamme ja yhteiskuntaamme kehittymästä kohti syvällisempää ja inhimillisempää ohjausta. Parannettavaa on paljon: nuoret huutavat hätäänsä, lääketieteellä on aikaa rahastamiseen mutta ei hoitamiseen, ihminen ei saa vain ”elää” vaan hänen pitää ”toimia” kuin robotti.

* * *

On rankkaa elää rationaalisen järjestyksen maailmassa, jossa kaikki on tarkkaan määriteltä ja jossa ns. äly ei anna sijaa sisäisen vapauden ilmaisemiselle.

Ihmisten pitää antaa kokea selittämättömiä ilmiöitä, tutkia henkisyyttä, luoda näennäisesti tarpeetonta ja ruokkia mielikuvitustaan ilman, että he tulevat loukatuiksi valtaapitävien taholta. Maailmastamme pitää löytyä enemmän tilaa vaihtoehtoisia elämäntapoja noudattaville ilman, että he sen takia joutuvat syrjityiksi. Muuten ei elämälle enää ole sijaa!

Heikki Juutilainen
ULTRA 11/2008